

— Arhiva Comitetului Executiv —
al C. C. al P. C. R.

Nr. 1355 / 26.04.1972

STENOGRAMA

discuțiilor avute cu ocazia primirii de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, a președintelui Comitetului Executiv al Organizației de Eliberare a Palestinei, Yaser Arafat.

- Cairo, 5 aprilie 1972 -

Au participat tovarășii Ion Pășan, membru al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Stefan Andrei, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-adjunct al șefului Secției Internaționale a C.C. al P.C.R.

Oaspetele a fost însoțit de Farouk Quddoumi, membru al Comitetului Executiv al O.E.P., Rebhi Kha'Wash, șeful Secției Internaționale a El Fatah.

Discuțiile au început la orele 18,00 și s-au terminat la orele 19,30.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Iată că ne-am întâlnit!

Yaser Arafat:

Trebuia să ne întâlnim mai de mult.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Sînt de acord, dar este bine și acum.

Yaser Arafat:

Trebuia să ne întâlnim în Algeria, însă condițiile din zonă nu ne-au permis aceasta. Am avut o întâlnire în Iugoslavia. Noi sîntem fericiți de întâlnirea aceasta.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Si noi sîntem bucuroși; într-adevăr, facem o vizită bună în Egipt.

Să vă auzim întâi pe dumneavoastră.

Yaser Arafat:

Discuția cu noi, tovarășe, ar trebui să fie lungă.

Sînt fericit să mă întîlnesc cu un tovarăș dintr-un grup de tovarășii care acordă o mare atenție luptei poporului nostru.

Poporul nostru încă din 1948 a avut mari greutăți în lupta pe care a dus-o. În 1948 a fost luată o parte din țara noastră și s-a creat ceea ce se numește Israelul, formînd din aceasta o problemă a refugiaților care numără un milion și un sfert de refugiați. O altă parte a fost anexată la Iordania, într-un mod care nu a fost recunoscut de Liga statelor arabe. Fără îndoială că aveam în față două soluții - sau să capitulăm sau să continuăm lupta pentru a reveni în patria noastră. Desigur, dacă ați fi fost dumneavoastră în locul nostru ați fi ales calea luptei și nici unul dintre oameni nu crede că noi sîntem împotriva evreilor ca religie sau ca oameni, însă sîntem împotriva sionismului care ne-a luat o parte din țara noastră și a făcut ca poporul nostru să devină refugiați și fără să aibă o rezolvare.

Noi sîntem un popor care este forța vieții; deși sîntem un popor care acum avem refugiați, însă proporția de oameni care au studiat este/cea/ mai mare dintre statele arabe. Poporul nostru, care are 3 milioane de locuitori, are 70 mii de oameni la studii.

Am așteptat 17 ani ca O.N.U. să ne rezolve problema noastră, și pentru ca opinia publică mondială să vină în sprijinul nostru, însă lumea nu și-a îndreptat atenția cu toată hotărîrea către noi. De aceea, a început lupta armată în anul 1965.

Noi știm că această luptă nu este un lucru obișnuit. Sîntem conștienți că aceasta va fi o cale lungă, pe o perioadă mai îndelungată. Știm profunzimea problemei noastre din punct de vedere internațional și din punct de vedere arab. Noi știm bine că mulți factori sînt împotriva noastră, fie pe plan internațional, fie pe plan arab. Aceștia sînt reprezentați de agenții imperialismului în zona noastră. Știm, de asemenea, că sînt factori internaționali împotriva noastră. Trebuie să menționăm ceea ce a spus președintele Johnson în una din zile. Cînd a fost întrebat de soarta poporului palestinian, a spus că "are norocul că pășeste pe pămînt și trăiește".

Din 1965 noi continuăm să acționăm și insistăm în lupta noastră. De cînd am început să luptăm, în acești șapte ani, nu am suferit vreo înfrîngere în lupta noastră. Fără îndoială că noi am avut o idee progresistă și nu reacționară. Noi nu am spus că vom arunca evreii în Mare, ci am pus ca obiectiv crearea unui stat palestinian, stat în care să conviețuiască musulmanii, evreii și creștinii în mod egal și în mod frățesc, fără ură și fără discriminare în ce privește culoarea și religia. Noi numim teritoriul nostru ca un teritoriu al păcii și vrem să fie un pămînt al păcii, însă nu pe scoteala altora. Noi invităm pe dușmanii noștri să trăiască așa cum trăim noi. Poate vreunul să spună: voi nu puteți învinge Israelul; voi sînteți popor, nu-i nimic. Însă un lucru trebuie să spunem, sîntem conștienți de națiunea arabsă, sîntem motorul națiunii arabe în această problemă. Poate că Israelul și America se pot impune prin intermediul forței lor militare, însă cîștigarea unei bătălii nu înseamnă că războiul a fost cîștigat în întregime. Noi spunem

- 4 -

că este o bătălie îndelungată. Stim că nazismul s-a întins în Europa, a cucerit jumătate din Rusia, o parte din Africa, însă în final a fost zdrobit și popoarele au triumfat. Israelul și America nu pot întotdeauna și de acum înainte să-și impună voința și forța lor în această zonă. Aceste condiții ale forței se schimbă în toată lumea și cel ce înțelege mișcarea istoriei își dă seama de aceasta. Noi spunem că vor avea loc mutații și schimbări de acum încolo.

Vă rog să mă înțelegeți, tovarășe, că atunci când am propus crearea unui stat palestinian ne-au trebuit trei ani să convingem statele arabe și chiar pe palestinienii înșiși, însă sintem revoluționari și luptăm pentru aceasta.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Ce teritoriu ar trebui să cuprindă acest stat palestinian?

Yaser Arafat:

Toată Palestina pe care noi am locuit-o înainte de 1948. Noi am trăit împreună cu ei înainte de 1948. Erau arabi, englezi și evrei.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Si în ce graniță era, nu-mi mai aduc aminte?

Yaser Arafat:

De la Mare pînă în sudul Libanului și golful Achaba.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Golful cui aparține?

Yaser Arafat:

Era al Palestinei. Este un lucru cunoscut. Poate că mulți din interiorul Palestinei cînd aud această vorbă a mea acum poate

- 5 -

să ridă. În 1939 cînd se discuta și se spunea că se va ridica un stat israelian pe teritoriul nostru, unii șefi de state arabi rîdeau. Însă după 30 de ani a devenit o realitate și încă după alți 30 de ani lumea se va schimba. Știm că există o încercare de a lua acordul Palestinei, pentru a semna și recunoaște faptul implinit, realitatea de acum. S-ar putea ca acest lucru să-l ia din punct de vedere arab, însă din punct de vedere palestinian nici unul dintre noi nu poate face acest lucru. Acest popor palestinian a luptat 23 de ani continuu. Voi nu știți cît am avut noi de suferit.

Poporul nostru a trăit în corturi; pînă și acum trăiește în corturi. A suferit din punct de vedere economic, material, moral, fără țară, fără legitimație; de asemenea, a fost izgonit. Nu avem ce pierde și dacă pierdem corturile le putem pierde, însă știm un singur lucru, știm forța noastră în zonă. Noi spunem că nu va exista pace în Orientul Apropiat atîta timp cît poporul nostru va continua să stea în corturi.

Noi am început lupta cu 17 puști; acum avem zeci de mii de arme; chiar în Iordynia, unde s-au produs ciocniri, armele continuă să fie în mîinile noastre. Regele Hussein, America și Israelul cunosc acest lucru. În acești trei ani de zile noi am pierdut 33 de mii de martiri. Avem în interiorul Israelului 17 mii deținuți în închisori și alte 25 mii familii în lagăre de concentrare, unde sînt copii, femei, bărbați.

Aceasta este o expunere scurtă asupra realităților, ca să putem începe discuția noastră.

Noi cerem tuturor oamenilor cinstiți din lume să se situeze de partea noastră, de partea acestui popor. Este

./.

- 6 -

adevărat, poporul nostru este mic, însă a prezentat mii de jertfe timp de 17 ani și va continua să lupte. Aceasta nu înseamnă că noi acceptăm faptul împlinit și este un lucru dovedit că poporul nostru a făcut o problemă ce a dus să facă explozii în zonă.

Cît timp mai avem?

Tov.Nicolae Ceaușescu:

Cam pînă la 19,30.

Tovarăge, mie îmi pare bine că ne-am întîlnit. Consider că timpul nu va permite să avem o discuție prea largă, dar poate să ajungem la o înțelegere să ne întîlnim la o dată pentru o convorbire mai îndelungată. Deci, consider aceasta ca o întîlnire preliminară, ca să spun așa.

Yaser Arafat:

Salutăm aceasta, tovarăge.

Tov.Nicolae Ceaușescu:

Sigur, în problemele din Orientul Mijlociu și problema luptei poporului palestinian este o problemă foarte importantă. Noi considerăm că cererea populației palestiniene de a-și putea organiza viața de sine stătător, corespunzător voinței sale, este o cerere dreaptă.

Yaser Arafat:

Așa este.

Tov.Nicolae Ceaușescu:

Problema care se pune este cum trebuie să se realizeze această cerință.

./.

- 7 -

Am ascultat această scurtă prezentare, din care am reținut că mișcarea de eliberare palestiniană se gîndește la un stat democratic multinațional, ca să spun așa, în care să conviețuiască laolaltă palestinienii, evreii și creștinii care se găsesc în această zonă. Sigur, ca iedie, ca fel de a pune principial problema, cel puțin la prima vedere, pare un lucru bun, însă trebuie văzut și stabilit căile pentru a se ajunge la realizarea acestui obiectiv. Totuși, trebuie să se pornească de la situația existentă și de a stabili cum să se acționeze pentru a se putea realiza condițiile ca poporul palestinian să poată să-și ducă o viață de sine stătătoare. Ne cunoaștem numai de o jumătate de oră. Mie îmi place să vorbesc foarte deschis; chiar atunci cînd asupra unor lucruri sînt păreri deosebite, nu am obiceiul să spun numai ceea ce îmi place interlocutorului. Unii procedează așa; mie însă îmi place să spun așa cum judec eu lucrurile, la nivelul cunoștințelor asupra problemei respective la un moment dat. Pentru a putea să faci o judecată bună, trebuie cunoscute cît mai bine realitățile, problemele. De aceea, eu nu doresc să spun acum decît niște considerente cu totul generale.

Vedeți, este totuși un fapt că din 1948 s-a creat statul israelian; pe drept sau pe nedrept, sigur este o problemă de discutat. România nu a contribuit la crearea lui, așa că nu are nici o răspundere. Insa cînd judecăm acum problemele trebuie să ținem seama de situația care există. Așa cum a spus și tovarșul Arafat, nu se poate pune problema aruncării evreilor în Mare.

Yaser Arafat:

Așa spunem și noi.

./.

- 8 -

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Pornind de aici, ar trebui văzut ce trebuie făcut să se ajungă la lichidarea actualei stări de lucruri, că poporul palestinian nu are o organizare a sa proprie și nu poate să se ocupe de dezvoltarea sa economico-socială, de a-și asigura o viață independentă.

Ideia unui stat democratic palestinian, în general pare foarte atrăgătoare, dar, după cîte cunosc eu, astăzi palestinienii sînt împărțiți în diferite teritorii; se găsesc în Iordania, Israel, Siria, Liban, Egipt.

Yaser Arafat:

În toate statele arabe; se găsesc chiar în America Latină.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Ca teritoriu și ca marea majoritate a populației. Atunci, trebuie văzut cum se poate realiza această unitate a tuturor acestor forțe pentru a putea desfășura o activitate de sine stătătoare.

Eu repet încă o dată - și aceasta este poziția nu de astăzi a României și a Partidului Comunist Român, ci dintotdeauna - noi considerăm că este necesar să se asigure poporului palestinian condiții de a-și asigura o viață de sine stătătoare. Deci, din acest punct de vedere, noi considerăm că cerința populației palestinienilor este o cerință dreaptă și o susținem.

Dar, ca să vă spun cîștit, din felul în care se desfășoară activitatea actuală, nu văd o perspectivă pentru a se realiza o unire a tuturor acestor forțe. Vedeți, problema unității naționale, sigur, se pune în diferite forme, ținînd seama de condițiile istorice și concrete din fiecare loc.

./.

- 9 -

Cu mulți ani în urmă, cu peste 100 de ani, și poporul român a avut problemele sale legate de unitatea națională. Dacă ne uităm la alte popoare, găsim de asemenea o experiență destul de interesantă, însă toată experiența a arătat și arată că pentru a asigura succesul luptei este necesar de a preciza bine obiectivele și de a fi cât mai clari și a lega problema aceasta de existența unui teritoriu condus, în care acest popor sau acel popor să-și poată organiza viața de sine stătător.

Yaser Arafat:

Cum s-ar putea aceasta?

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Sigur, pentru aceasta trebuie să cunosc bine situația. V-am spus, nu cunosc bine problemele, n-am discutat problemele acestea cu reprezentanții palestinienii pînă acum niciodată și mi-ar fi greu să spun că ar fi o soluție într-un fel sau altul. Însă ca să ajungă un stat cum îl gîndiți dumneavoastră, presupune să se cadă de acord și cu populația israeliană, evreiască și cu creștinii; dar creștinii sînt puțini. Deci, să se cadă de acord cu Israelul.

Yaser Arafat:

Deci, creșterii arabi. Chiar și în conducerea acestei revoluții, la cel mai înalt nivel, se găsesc acești creștini, însă sînt creștini arabi. Dacă luăm Comitetul Central al Organizației de Eliberare a Palestinei, acolo avem doi creștini arabi. Chestiunea nu este la noi din punct de vedere al religiei, ci este o problemă de națiune, de patrie.

./.

- 10 -

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Am înțeles și tocmai pornind de la necesitatea constituirii poporului palestinian în mod organizat se pune problema de a elabora o orientare care să unească tot poporul palestinian și să spună - uite, acesta este primul obiectiv. Obiectivul final este un stat democrat multinațional. Dar aceasta presupune că în cadrul acestei populații de origine palestiniană trebuie aibă o autonomie deplină - și culturală și de altă natură. Populația evreiască la fel.

Yaser Arafat:

Si noi spunem la fel.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Deci, pentru a se ajunge acolo ar trebui început cu organizarea, ca să spun așa, ca națiune a poporului palestinian. Aceasta presupune și un guvern și un teritoriu, fără să însemne renunțare, dar ca o condiție a se punea realiza obiectivul final. Eu pun problema cu totul principial. Nu spun deloc că așa trebuie să se facă; nu cunosc bine situația, dar spun din experiența noastră, din experiența altor popoare că aceasta a fost calea. Mă uit chiar în Africa la un șir de popoare care se dezvoltă acum, primul pas pentru a se organiza și a-și consolida independența este să se constituie în state de sine stătătoare și să se poată guverna sau autoguverna.

Vedeți, eu v-aș fi putut spune: aveți dreptate, este o lozincă bună. Inșă n-am procedat așa pentru că n-aș fi procedat ca un comunist, ca un revoluționar, dacă nu v-aș spune cum gândesc eu. Vedeți ce s-a întâmplat pînă acum. Palestiniienii care se găsesc în Iordania au fost supuși represiunii. În Liban, într-un anumit fel, de asemenea; în Israel la fel. Deci, aceasta

- 11 -

oricum are repercusiuni negative asupra desfășurării luptei cu succes și forțele sînt împărțite și risipite. Eu, dacă aș fi în conducerea Mișcării de Eliberare a Palestinei, aș porni de aici.

Yasser Arafat:

Cum am putea totuși proceda. Totuși noi ne aflăm, după cum a spus tovarășul, în țările arabe; de asemenea, pe teritoriul ocupat de Israel.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Există totuși posibilitatea ca pe un anumit teritoriu palestinian sau fost palestinian să se unească toate aceste forțe sau majoritatea lor și să se constituie o conducere proprie. Atunci și lupta și puterea de tratative cu evreii ar fi alta - și cu celelalte țări arabe. Sigur, este o națiune arabă, unică, frați, dar sînt totuși state constituite și fiecare are și problemele sale.

Repet încă o dată, nu cunosc situația. Sperăm să avem o discuție mai îndelungată, să înțelegem mai bine problemele. Și invit să veniți cu o delegație în România și să ne putem așeza fie pe malul mării, fie la munte și să stăm de vorbă cîteva zile ca să ne clarificăm bine.

Yasser Arafat:

Ma bucură această invitație, tovarășe. Aceasta înseamnă că tovarășul Ceaușescu și tovarășii din "artidul Comunist Român" și poporul român simpatizează cu cauza poporului palestinian.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Noi am simpatizat dintînce. Sîntem prietii - și pe bază de documente - care am pus problema că nici o soluție în Orientul Apropiat nu poate fi găsită, fără să se asigure populației

- 12 -

palestinienne condiții de viață liberă - și considerăm aceasta nu formal, ci realmente așa gândim.

Stiu că despre români s-au spus multe; se mai spun și acum; recent am citit o știre că chiar într-un ziar din Liban a apărut că noi am fi cumpărat avioane din Israel; se spune că am cumpăra sau că am vinde armament Israelului. Sigur, toate acestea sînt prostii și nu le acordăm atenție. Este adevărat că noi avem relații cu Israelul. Israelul este un stat membru al O.N.U. și o dată am să vă explic cum privim noi problema relațiilor între state și de ce o privim așa. Acum nu avem timp. În același timp însă înțelegem cerințele populației palestinienne ca cerințe drepte. Problema într-adevăr este de a se găsi calea pentru realizarea acestui deziderat, și nu într-o perioadă îndepărtată, pentru că a spune o să treacă 30 de ani - sigur, în istorie nu este mult 30 de ani, dar ținînd seama de condițiile în care trăiește poporul palestinian trebuie dată nu o perspectivă peste 30 de ani, ci o perspectivă care se poate realiza într-o perioadă scurtă, fiind - așa cum am spus - ca o primă etapă în dezvoltarea și realizarea țelului final.

Yaser Arafat:

Tovarășe, cum am spus, noi știm că în fața poporului palestinian avem o cale grea și îndelungată. Noi luptăm foarte mult pe mai multe planuri. Am înțeles de la tovarășul că are așa numai gânduri generale, însă pentru a sprijini poporul palestinian pentru a ieși din această situație. La ce vă gândiți? La aceasta?

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Da.

./.

- 13 -

Yaser Arafat:

Acest lucru este important pentru că este știut că nici o problemă nu poate să reușească fără prieteni. Noi ne aflăm într-o ultimă fază de luptă din 1965 și vrem să obținem o rezolvare. Noi nu milităm pentru război; nu sîntem fasciști, însă noi luptăm pentru patrie, pentru poporul nostru și cred că dacă poporul român ar fi fost în situația noastră poate ar fi făcut același lucru. Este un fapt cunoscut că timp de șapte ani am continuat să luptăm și să avem armele noastre. Loviturile pe carele-am primit nu ne-au făcut să tăcem, ci dimpotrivă, să sporească forța noastră. Așa au fost ultimele lupte din sudul Libanului. Cred că știți despre ele. A fost timp de patru zile în fața armatei israeliene; mii de bombe au căzut asupra pozițiilor noastre. Noi am pierdut unii oameni ai noștri în luptă, am pierdut materiale, însă caracteristic luptei este că atunci cînd te angajezi ori pierzi ori câștigi, trebuie să lupți pînă la atingerea țelului propus. Au fost șase zile cînd noi am luptat. Aceasta nu înseamnă că noi luptăm de dragul luptei; noi luptăm pentru poporul nostru. Din păcate, pînă acum sîntem fără legitimație, fără un teritoriu al nostru.

Condițiile prin care am trecut au fost foarte grele, însă - după cum am mai spus - poporul nostru nu are ce pierde; forța imperialistă și sionistă a făcut ca poporul nostru să stea în corturi și de aceea el este dispus să lupte. Ceea ce putem pierde, nu ne interesează, pentru că nu avem multe acum. Astăzi este un fapt care se poate vedea că într-adevăr noi nu avem acum o patrie. Pot în această întîlnire să știu în mare ceea ce gîndește tovarășul președinte despre patria noastră sau preferați după aceea să discutăm?

./.

- 14 -

Mîine noi avem un congres național palestinian. Aș ruga pe tovarășul președinte, dacă nu are obiecțiuni, să trimită ambasadorul sau un delegat la acest congres al nostru. Am saluta acest lucru.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Cu plăcere.

Yaser Arafat:

Mulțumesc, tovarășe.

După cum am spus, noi dorim pacea, însă singurul element care îl avem în mîină este arma. Eu nu vreau să vorbesc în mod poetic, însă poporul nostru vrea să devină un popor demn în această zonă. Rog pe tovarășul președinte să înțeleagă exact această situație. După cum am mai spus, noi vrem să continuăm lupta și să atingem scopul propus.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Stiu că poporul palestinian este un popor cu tradiții, cu o cultură și tocmai de aceea trebuie să facă totul pentru a putea să-și organizeze viața în mod independent. După părerea mea, aceasta este prima problemă care ar trebui pusă. Aceasta va fi greutate și va crea o bază reală pentru desfășurarea luptei și realizarea obiectivului final, de creare a unui stat democratic multinațional. Eu n-aș putea spune uite așa sau așa pentru că ar însemna să spun lucruri nereale, pentru că nu cunosc realitatea și nu obișnuiesc să fac așa ceva. Înd ne spunem o părere o spunem atunci cînd am ne-am documentat, cînd am ajuns la niște concluzii, dar principial consider că este o necesitate ca să ^{se}/realizeze o unitate a poporului palestinian și să înceapă să-și organizeze viața tocmai pentru a putea să se afirme. Altfel, menținînd situația actuală, fiind

./.

- 15 -

împrăștiată în diferite părți, nu se poate afirma. Sigur, este un popor hotărât să lupte, să dea jertfe, dar acestea trebuie să ducă la un rezultat.

Eu sînt în mișcarea revoluționară de 40 de ani, de la vîrsta de 13 ani, dar atunci cînd cerem jertfe trebuie să știm pentru ce ce cerem unui popor jertfe. Sigur, este bine spus așa, nu avem ce pierde, aceasta ca figură de stil, că trebuie să cîștigăm o viață liberă, că trebuie să păstrăm viața fiecărui om pînă la urmă. Doar noi ne preocupăm pentru oameni. Lupta dumneavoastră este tocmai pentru a face poporului palestinian o viață liberă, să fie stăpîn pe destinele sale, însă trebuie să găsim acele forme ca jertfele să fie date numai atunci cînd trebuie date. De aceea, trebuie văzut ce trebuie făcut pentru a crea o bază nouă de organizare a poporului palestinian. Orice mișcare de eliberare pînă la urmă tinde să-și aibă un teritoriu al său, fie el provizoriu, să se guverneze singur, să se conducă. Aceasta este o lege pentru toate mișcările de eliberare. Iată în Vietnamul de Sud, de exemplu, lupta împotriva americanilor și guvernului reacționar din Saigon a dus la formarea Guvernului Revoluționar Provizoriu pentru teritoriul Vietnamului de Sud, intrînd în luptă cu altă bază și alte perspective.

Eu pun problema cu titlul principal, pentru că nu pot spune uite faceți aici sau aici. Trebuie avut în vedere ca poporul palestinian să aibă o perspectivă și să fie realizabilă imediat. Pentru aceasta trebuie gîndit. Aceasta îi va crește și autoritatea în lume, în relațiile internaționale ș.a.m.d.

- 16 -

Poporul palestinian este un popor de 3 milioane, un popor care, după cîte ştiu, cu multe calităţi şi trebuie să vă gîndiţi dumneavoastră, cei care sînteţi reprezentanţii lui, să-l puneţi în situaţia să se afirme ca atare. Foarte just aţi spus că realizarea obiectivului luptei dumneavoastră nu se poate face împotriva altui popor, ci căutînd căi de apropiere şi colaborare. Aceasta va da autoritate poporului palestinian, îi va aduce prieteni şi îi va crea condiţii să-şi poată realiza dorinţele sale.

Iată ce v-aş putea spune eu acum.

Sînt de acord ca un reprezentant al nostru să participe ca observator la congresul dumneavoastră, pentru că nu vrem să ne amestecăm în treburile dumneavoastră, dacă consideraţi că este bine aşa şi să veniţi cu o delegaţie în România să discutăm problemele, să ne documentaţi şi pe noi şi să vedem.

Yaser Arafat:

După cum am mai spus, eu salut această vizită. Este deci un acord de principiu asupra acestei vizite. Tovarăşii ştiu că acest lucru trebuie să-l supunem Comitetului Central, însă noi salutăm invitaţia şi aşteptăm detalii privind această invitaţie.

Tov. Nicolae Ceauşescu:

Acestea sînt detaliile: veniţi, discutăm şi stabilim o colaborare între noi şi dumneavoastră şi acolo vom stabili şi cum să acţionăm în continuare.

Yaser Arafat:

Mulţumesc, tovarăşe. Mulţumesc pentru acest interes.

- 17 -

Acesta este un lucru scump pentru orice luptător al nostru; de asemenea, pentru poporul nostru care vrea să găsească un prieten în acest marș al său.

Ați spus că de 40 de ani sînteți în mișcarea revoluționară și am înțeles că lupta nu este ușoară. Pentru a găsi o soluție, trebuie bine gândit, mai ales în ce privește revoluția palestiniană care luptă din mai multe puncte de vedere. Intr-adevăr, această divizare a noastră în zona arabă este un punct de slăbiciune, însă în ciuda acestei slăbiciuni, aceasta este și o forță, pentru că aceasta ne oferă posibilitatea să acționăm în toată zona.

Tov.Nicolae Ceaușescu:

Poate.

Yaser Arafat:

Aceasta într-o anumită etapă a luptei, adică noi am creat din slăbiciunea noastră o forță. Datorită acestei divizări, ar fi trebuit să se termine cu poporul palestinian, însă am creat o forță.

Tov.Nicolae Ceaușescu:

Folosiți această forță pentru a obține rezultate concrete. Menținerea acestei stări timp îndelungat nu este în favoarea poporului palestinian.

Yaser Arafat:

Tovarășe, pentru că știm că sînteți unul dintre militanții importanți pe plan mondial, vreau să vă spun că condițiile luptei noastre sînt din cele mai complexe, pentru că de fapt aceasta înseamnă problema palestiniană, în același timp este și cauza

./.

- 18 -

arabă, iar pe de altă parte este o problemă internațională. Credem că acest lucru este complicat și trebuie să ne gândim bine la el. Pentru rezolvarea acestei situații ar exista două soluții - militară sau diplomatică. Noi nu discutăm acum calea militară, pentru că aceasta înseamnă să distrugem ; noi nu cunoaștem o măsură. Noi credem într-o luptă de eliberare îndelungată, care are o sferă largă. Vă rog să mă corectați dacă aceasta este o greșeală a noastră. Cred că dacă ar trebui găsită o soluție diplomatică, aceasta presupune un amestec internațional în zona noastră.

Tov.Nicolae Ceaușescu:

În zonă există amestec internațional.

Yaser Arafat:

Este adevărat.

Tov.Nicolae Ceaușescu:

Si, să vă spun drept, nu contribuie la soluționarea problemelor din Orientul Apropiat, ci le complică.

Yaser Arafat:

Intr-adevăr, așa este.

Tov.Nicolae Ceaușescu:

Tocmai de aceea trebuie avut în vedere ca poporul palestinian să poată juca un rol el însuși pentru a-și soluționa problemele. Si primul lucru, după părerea mea, este de a aduna într-o mână, să spun așa, într-o unitate.

Ca să fiu mai clar, mie îmi place să spun lucrurilor pe înțeles: nu într-o unitate generică, cum este Frontul de eliberare, ci într-o unitate teritorială, guvernată de poporul

- 19 -

insuși, o organizare ca atare. Aceasta va face să-și poată spune cuvântul în problemele internaționale și să acționeze în mod unitar.

Yaser Arafat:

Dar, tovarășe, nu s-ar putea ajunge la o înțelegere americano-sovietică pe seama poporului nostru cu ocazia vizitei lui Nixon la Moscova?

Tov.Nicolae Ceaușescu:

Eu nu cred, pentru că Uniunea Sovietică nu va admite o asemenea situație. Cred însă că pentru a preveni o rezolvare peste capul poporului palestinian, cu atât mai mult este necesar să se acționeze în direcția în care am spus. Altfel, a venit Hussein cu un program, o să mai vină altcineva cu un plan și se fărâmițează forțele. De ce să nu luați dumneavoastră problema în mână? Deocamdată, să ne strângem și să constituim o națiune palestiniană cu un guvern propriu și pe baza aceasta să discutăm și cu unii și cu alții și să ne pregătim și de luptă pentru o soluționare generală. Atunci va da o altă perspectivă și poporului palestinian, dar și în relațiile cu celelalte state arabe și cu Israelul și cu toate popoarele lumii. Altfel veți putea discuta.

Yaser Arafat:

Este adevărat, însă aplicarea acestei soluții are nevoie de multe lucruri.

Tov.Nicolae Ceaușescu:

Este adevărat, dar dumneavoastră trebuie să vă gândiți să apelați și la sprijinul prietenilor și mie mi se pare că este obiectivul care poate fi realizat mai ușor decât oricare.

- 20 -

Farouk Quddoumi:

Palestina are două părți - partea occidentală și partea orientală. Acesta este teritoriul palestinian și pe el trăiește populație palestiniană. Am avut Gaza și partea orientală pe râul Iordan, unde populația palestiniană este în proporție de 70% și de asemenea acest teritoriu este ocupat de Israel.

Yaser Arafat:

Sînt 400.000 palestinieni acolo.

Farouk Quddoumi:

Fără îndoială, cum a spus și tovarășul, existența Palestinei presupune să aibă și un teritoriu și un popor care să existe pe acest teritoriu. După cîte am înțeles, aceasta este problema pe care a pus accent tovarășul Ceaușescu. Aici avem două probleme - este problema Hussein și pentru noi este o problemă de timp pentru imperialismul american să sprijină - și a doua problemă este existența ocupației israeliene pe aceste teritorii. Deci, calea luptei armate rămîne singura cale pentru asigurarea realizării scopului nostru. Ce s-ar întîmpla dacă am anunța, de exemplu, formarea unui guvern palestinian provizoriu?

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Fixat pe un teritoriu.

Farouk Quddoumi:

Problema este să fie un teritoriu, deci să nu cuprindă și Israelul. Or, aceasta este o problemă pentru noi.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Inițial va fi greu să cuprindă tot Israelul. Acest lucru

este clar. Dacă nu vom porni de aici, atunci evenimentele nu pot fi îndrumate corespunzător.

Yaser Arafat:

Vă mulțumim pentru această discuție.

Tov.Nicolae Ceaușescu:

Încă o dată vă spun că toate acestea sînt numai considerații generale, nu cunosc situația și nu am pretenția să afirm că am spus cum este mai bine.

Yaser Arafat:

Deci, este o gîndire principială, o încercare de a ajunge la o concepție comună.

Noi salutăm orice sprijin în problema noastră. După cum ați spus, tovarășe, lupta împotriva imperialismului este comună. Consider că victoria obținută de poporul vietnamez este un sprijin pentru cauza noastră.

Tov.Nicolae Ceaușescu:

De acord.

Yaser Arafat:

Noi, ca mișcare, întreprindem sprijin pentru multe mișcări de eliberare din Africa și acesta este cel mai bun sprijin pentru noi. Cînd primim sprijinul lor, noi acționăm în comun, pentru că pacea și libertatea sînt cauze comune. Din acest punct de vedere am înțeles bine ceea ce a spus tovarășul președinte. Intr-adevăr, fără prieteni nu putem înregistra nici o victorie. Poporul vietnamez numai așa a înregistrat victorii. El luptă, însă fără un ajutor al

- 22 -

prietenilor nu s-ar fi ajuns la ceva.

După cum ați spus, trebuie să punem în fața poporului obiective clare, calea pe care trebuie să mergem. Eu sînt de acord cu ceea ce a spus tovarășul președinte că nu trebuie să luptăm pentru ca poporul nostru să moară, ci pentru a-și înfaptui țelurile sale.

Vă mulțumim, domnule președinte, pentru tot ceea ce ne-ați spus, pentru sprijinul acordat poporului nostru.

Văd că este trecut de ora 19,30, însă a fost o discuție foarte importantă pentru noi și am cam abuzat de timpul dv. Noi dorim să continuăm discuția oricînd, pentru a discuta și înțelege mai bine gîndurile noastre, pentru a acorda un sprijin mai mare poporului nostru, sprijin care îl așteaptă.

Tov.Nicolae Ceaușescu:

Vă așteptăm la București să discutăm. Ați fost în Iugoslavia; de acolo mai era o oră de drum. Dacă plecați cu avionul de aici, veniți direct, fără să vă opriți nicăieri. Noi avem avionul nostru care face curse pînă aici. Vă urcați în avion și în patru ore sînteți în București, unde putem discuta pe îndelete, iar în alte patru ore vă întoarceți. Cu acest prilej o să cunoașteți ceva și despre România, despre preocupările poporului român.

Yaser Arafat:

Vă mulțumim.